

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/416/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112211738
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112211738.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti odporcovi: O. G. bytom T. X. XXXX/X, O., za účasti Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, so sídlom v Skalici, Petrovská č. 10, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča č.1, o zaplatenie 663,88 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 21. marca 2013, č.k. 11C/165/2012-25, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi, nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť, nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, trovy konania v sume 101,74 eur, k rukám JUDr. Jozefa Kempa, advokáta so sídlom v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča č. 1, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu, na zaplatenie sumy 663,88 Eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 06.05.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že spol. Slovak Telekom a.s. (zlúčená dňa 17.6.2010 so spol. T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO 35 705 019) so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľom uzavrela s odporcom v zmysle § 43 zák.č. 610/2003 Z.z o elektronických komunikáciách zmluvu, predmetom ktorej, bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Odporca sa zaviazal službu riadne odoberať a platiť za ňu včas poplatky, dohodnuté v aktuálnom cenníku. Povinnosťou odporcu bolo, v prípade nedodržania zmluvných podmienok uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Dodatku zmluvy o pripojení. Účelom dojednania zmluvnej pokuty, bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody, ktorá vznikne podniku v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu, zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu so spol. Slovak Telekom, a.s. V uvedenom prípade, bol teda odporca sankcionovaný za to, že nesplnil svoj zmluvný záväzok riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho, musela byť jeho SIM karta (koncové zariadenie) vypojená z prevádzky, čím došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných cestou SIM karty. Slovak Telekom, a.s. dňa 6.12.2011 postúpila ako postupník, navrhovateľovi ako postupcovi, pohľadávku voči odporcovi, pod č. 1.91357737. Zmluva o postúpení pohľadávky, je evidovaná na súde pod Spr 154/2012. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č.7903508815, splatnú dňa 05.05.2009 na sumu 663,88 Eur, ktorú neuhradil. Navrhovateľ si uplatnil

aj 9,25 % ročný úrok z omeškania, podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka z dlžnej sumy, za čas od 06.05.2009 do zaplatenia.

Dňa 20.11.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník - Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom v Skalici, právne zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Kempom, ktorý žiadal doručiť návrh s prílohami. Dňa 01.02.2013 vedľajší účastník písomne namietal opodstatnenosť zmluvnej pokuty a namietal ju ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uviedol, že výška zmluvnej pokuty je neprimeraná a neprijateľná, vzhľadom na závažnosť porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu a plnenia poskytnutého zo strany právneho predchodcu navrhovateľa. Neprimerane vysoká zmluvná pokuta, je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou. Poukázal na ust. § 53 ods.1, § 54 ods.1 a § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, pričom ide v danom prípade o zmluvu spotrebiteľskú, ktorá nesmie obsahovať "neprijateľné podmienky"; teda zmluvné ustanovenia, ktoré v zmluvnom vzťahu spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu za nesplnenie jeho záväzku. Zmluvy, obsahujúce neprijateľné podmienky a takáto zmluvné dojednania sú sankcionované ich absolútnou neplatnosťou.

V odôvodnení rozhodnutia s odkazom na ust. § 52 ods. 1, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 53a ods. 1, 2 OZ okresný súd ďalej uviedol, že predmetný zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi na základe zmluvy o pripojení, je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským, podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Súdu prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok, aj abstraktná kontrola zmluvy, podľa ustanovenia § 153 ods. 4 O.s.p. (účinného od 1.3.2010), s cieľom vylúčiť zo života ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a naplniť ciele článku 6 , Smernice Rady 93/13/EHS a postarať sa, aby spotrebiteľov, k neprijateľnej klauzuly v zmluvách, nezaväzovali. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku. Na základe ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, bol do spotrebiteľskej legislatívy, zavedený generálny zákaz použitia neprijateľných zmluvných podmienok, spotrebiteľských zmlúv. Porušenie tohto zákazu, je sankcionované neplatnosťou dotknutých neprijateľných zmluvných podmienok, podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení.

Ustanovenie § 53 a ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného od 1.3.2010), zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Toto ustanovenie, je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a táto v čl.7 ods.1 ukladá členským štátom EU, zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok. Súd mal preukázané, že zmluvné podmienky (bod 2 posledná veta Dodatku zmluvy o pripojení spol. T-Mobile a bod 4 prvá veta Dodatku), na základe ktorých, si uplatňuje navrhovateľ svoj nárok, už boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012. Takáto zmluvná podmienka je teda neplatná. Jej ďalším používaním a uplatňovaním, dodávateľ vytvára protiprávny stav, ktorý je zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky, je v rozpore so zákonom. Ak by súd v danom prípade, priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie práva Európskej únie na ochranu práv spotrebiteľov. Zákaz používania zmluvnej pokuty, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku a preto nemožno vysloviť ani čiastočnú neplatnosť uvedenej zmluvnej pokuty. Plnenie z takejto podmienky, navyiac zakladá bezdôvodné obohatenie. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania, nemožno moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Z týchto dôvodov, súd nemohol právo na zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľovi priznať a návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania, súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý mal vo veci zmluvnej pokuty a úroku z omeškania z nej úspech, súd priznal náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia po 43,16 Eur/úkon (príprava a prevzatie vecí, písomné vyjadrenie k návrhu + 1x 7,63,-Eur a 1x 7,81 paušál, spolu 101,74 Eur podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm.a/,b/, § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení nesk. predpisov.

Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi, nebude priznaná náhrada trov konania, ale naopak, táto bude priznaná navrhovateľovi, z dôvodu toho, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p..

V odôvodnení odvolania uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli podľa neho nevyhnutne potrebné, na účelné bránenie práva. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co/91/2012, podľa ktorého sa súd musí, ak sa Združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené, na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Uviedol, že vedľajší účastník, je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa a výkonom ochrany spotrebiteľských práv, napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého, bolo založené. Zámerom zákonodarcu, pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia, zastupovať spotrebiteľov, z ktorého dôvodu by malo združenie disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Uviedol, že nespochybňuje ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného. Uviedol, že tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Podľa jeho názoru, vzniknuté trovy sú účelové, pretože ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu, v súvislosti s čím je potom otázne, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa, alebo zisk z priznaných trov. Podľa jeho názoru tým, že súd priamo z úradnej povinnosti prihliada na ochranu spotrebiteľa, nie je potrebné, aby vznikali ďalšie trovy právnym zastúpením vedľajšieho účastníka, ktorý podľa neho, nie je v konaní žiadnym prínosom. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR, podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, v sume 34,26 eur, titulom trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník, ani odporca, nevyužili svoje právo, písomne sa k podanému odvolaniu vyjadriť.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tých častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, je odôvodnený v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 O.s.p, je správny, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v napadnutej časti, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo skončené zamietnutím návrhu navrhovateľa, zaoberal tým, ktorý z účastníkov, bol v konaní úspešný .

Správny bol záver okresného súdu, že v konaní boli úspešní odporca a vedľajší účastník na strane odporcu, vychádzajúc z ktorého princípu, im prináleží právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelanie a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania,(ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p.), aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., §151, ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.